

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Ordinària
Acta núm. 2

Dijous, 22 de febrer de 2007
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: SR. JOAQUIM BALSERA GARCIA.

Regidors/Regidores: SRA. LAURA BARRUFET MIRÓ, SR. JOSÉ OBISPO VALLECILLOS, SRA. ANNA Mª BECERRA PEÑA, SR. MANUEL MANIEGA PRIETO, SR. VICENTE NAVARRO SIERRA, SRA. Mª TERESA TORRENTS CANO, SR. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, SRA. Mª BRUGUERS JARDÍ ANGUERA, SRA. M^a. CARMEN LEÓN RODRÍGUEZ, SR. DÍDAC PESTAÑA RODRÍGUEZ, SR. JOSEP LLOBET NAVARRO, SR. JOSE-ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, SR. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, SR. JAUME GRAU LÓPEZ, SRA. EMMA BLANCO ANGUERA, SR. JOSEP M^a. DALMAU NOVELL, SR. F. XAVIER ALAVEDRA i AMBRÓS, SR. MARCEL·LÍ REYES I VIDAL, i SR. JUAN ANTONIO HEREDIA HEREDIA.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-dos de febrer de dos mil set, en sessió ordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

El Sr. José-Ma. Martín Quiñones, justificadament, no va assistir a la sessió.

Els Srs. Dídac Pestaña i Sergio Engli es van incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local.

I essent les dinou hores, deu minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 1 de data 25 de gener de 2007.

<u>PART RESOLUTIVA DEL PLE</u>

2 - MODIFICACIÓ DE LA PLANTILLA DE PERSONAL I DELS LLOCS DE TREBALL

Primer.- Determinar la transformació del lloc de treball de cap de la Unitat de Sanitat, Consum, OMIC i mercats municipals adscrita a l'Àrea d'Economia i Hisenda, Serveis Generals i Recursos Humans com a cap de Salut Pública i Consum adscrita a l'esmentada àrea.

Segon.- Modificar la Plantilla orgànica de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2007, aprovada definitivament pel ple municipal el passat 21 de desembre de 2006, d'acord amb el que s'indica a l'Annex 1 d'aquest document.

Tercer.- Modificar la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2007, aprovada definitivament pel ple municipal el passat 21 de desembre de 2006, d'acord amb el que s'indica a l'Annex 2 d'aquest document.

Quart.- Aprovar el text refós de la Plantilla de personal i de la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament de Gavà per a l'any 2007 que serà vigent en endavant, un cop incorporades les modificacions anteriors i figura com Annex 3 d'aquest document.

Cinquè.- Trametre còpies de la Plantilla de Personal i la Relació de Llocs de Treball de l'Ajuntament a l'Administració de l'Estat i al Departament de Governació i Administració Pública de la Generalitat, i publicar al BOP i al DOGC – en el termini dels trenta dies següents a l'acord plenari – **anunci de l'abast concret de la modificació de la Plantilla** aprovada.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (10 PSC, 2 EUiA, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i quatre (4) abstencions (2 PPC i 2 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (18), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Es va incorporar a la sessió el sr. Dídac Pestaña

3 - MODIFICACIÓ DE L'ORDENANÇA D'ESTALVI ENERGÈTIC

PRIMER.- Aprovar inicialment la modificació de l'Ordenança d'Estalvi Energètic en els edificis del terme municipal de Gavà, que va ésser aprovada definitivament pel Ple de l'Ajuntament de Gavà, en sessió de 17 de juny de 2004, publicada en el BOP núm. 193 de 12 d'agost de 2004 i que va entrar en vigor el dia 1 de gener de 2005.

La modificació afecta als següents articles:

- Art 2. Edificacions afectades.
- Art.4. Usos afectats.
- Art 6. Requisits formal a incorporar als projectes per sol.licitar llicències.
- Art 8 i 9. Es suprimeixen, i es refonen en l'Art.10 (ara Art. 8), Paràmetres espedifics segons tipologies d'edificació.
- Art.11 (ara Art 9). Orientació i inclinació del subsistema de captació i integració arquitectònica.
- Art. 12 (ara Art. 10). Irradació solar
- Art. 13 (ara Art 11). Instal.lació de canonades i altres canalitzacions
- Art. 14 (ara Art. 12). Sistema de control
- Art 16 (ara Art. 14). Exempcions.

I té per objecte adaptar la disposició municipal al Decret 21/2006, de 14 de febrer, pel qual es regula l'adopció de criteris ambientals i d'ecoeficiència en els edificis, i al Código Técnico de la Edificación aprovat per Real Decreto 314/2006, de 17 de marzo. El contingut concret de les modificacions que han estat introduïdes consta a l'expedient.

SEGON.- Aprovar el Text Refós de l'Ordenança d'Estalvi Energètic en els edificis del terme municipal de Gavà, que ja recull i incorpora el nou text introduït i les modificacions esmentades en l'apartat anterior.

TERCER.- Sotmetre l'esmentat Text Refós a informació pública, mitjançant un anunci que s'ha de publicar al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat, a un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la Corporació, **per a la formulació de possibles reclamacions i al·legacions durant el període de trenta dies hàbils** a comptar des del següent a la data en què es verifiqui la darrera publicació en els dos Butlletins Oficials previstos.

QUART.- Cas que no s'hagi presentat **cap reclamació o al·legació** dintre del període d'informació pública, **l'acord d'aprovació inicial i el Text Refós esdevindran automàticament definitius**. Si es presenten es seguirà el procediment previst en els arts. 64 i 65.1 del Reglament d'Obres, Activitats i Serveis dels Ens Locals.

CINQUÈ.- Posteriorment, trametre a l'Administració de l'Estat i a la de la Generalitat de Catalunya, en el termini de 15 dies, **l'acord d'aprovació definitiva de l'ordenança i la còpia íntegra** i fefaent d'aquesta, **i publicar el Text Refós**, resultant de totes les modificacions que s'acaben d'introduir, en el Butlletí Oficial de la Província, inserir-lo en el tauler d'anuncis de la Corporació i anunciar al DOG la referència al BOP en què s'hagi publicat íntegrament el text. **Entrarà en vigor** un cop publicat el text complet i hagi transcorregut el termini de quinze dies

hàbils previst a l'art. 65.2 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local.

El Sr. Vicente Navarro va fer l'explicació inicial de la proposta, indicant que amb dita modificació el que es pretenia era adaptar l'ordenança a la nova legislació, estatal i autonòmica, que s'havia dictat en aquesta matèria, si bé les modificacions incorporaven essencialment càlculs de caràcter tècnic.

Seguidament, va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, només per recordar que aquesta ordenança s'havia elaborat seguint els principis que inspiraven l'Agenda 21, assenyalant però que amb aquesta ordenança s'havia anat una mica més enllà, ja que per exemple, no només regulava el tractament de l'aigua calenta sanitària, sinó que entrava en altres aspectes relacionats amb l'estalvi de l'aigua. A més, la Sra. Jardí va dir que l'ordenança s'havia de modificar, atès que l'Ajuntament de Gavà havia estat pioner en el moment de la seva redacció, fent en aquells moments una aposta clara per l'estalvi energètic, ja que la seva redacció va tenir lloc abans que la Generalitat dictés els decrets d'eficiència.

A continuació el Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va manifestar que, efectivament, era una ordenança que es va elaborar al llarg de mot de temps, i amb la participació de diferents grups municipals, entre ells el seu propi, que va fer la proposta inicial, afegint que sempre havien considerat que es tractava d'una ordenança molt important a nivell local, tota vegada que en el moment del disseny de l'edificació es quan es podien introduir més fàcilment les tecnologies que podrien tenir menys incidència en el canvi climàtic. En aquest sentit doncs, atès que sempre havien estat a favor d'aquesta ordenança, i que des d'un punt de vist legal no hi havia altre remei que adaptar-se la normativa dictada per l'Estat i la Comunitat Autònoma, el Sr. Grau va dir que el seu vot seria afirmatiu, encara que, atès que havien tingut pocs dies per estudiar la modificació proposada, la volien analitzar amb més calma, indicant que si veien alguna aspecte que potser caldria concretar una mica més, aprofitarien el termini d'informació pública per exposar allò que consideressin d'interès.

De la seva banda, el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va dir que la seva exposició aniria també en la línia de la intervenció feta pel Sr. Grau, recordant a aquests efectes que el PPC ja havia donat en el seu moment suport a l'aprovació de l'ordenança, afegint que ara donarien també suport a la modificació proposada, ja que en teoria, tant sols es tractava de la transposició de normativa estatal o autonòmica, si bé, en tot cas, va assenyalar que no havien tingut massa temps per al seu anàlisi en profunditat, indicant que aprofitarien també la informació pública de l'expedient per si s'havia d'introduir alguna correcció al respecte.

Es va incorporar a la sessió el Sr. Sergio Engli

4 - DESISTIMENT DEL CONFLICTE EN DEFENSA DE L'AUTONOMIA LOCAL, PLANTEJAT DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL AMB RELACIÓ A L'ARTICLE 79 DE LA LLEI 31/2002, DE 30 DE DESEMBRE, SOBRE COMPETÈNCIES EN MATÈRIA DE PRESTACIÓ DEL SERVEI DE TRANSPORT PÚBLIC SUBTERRANI DE VIATGERS DE BARCELONA

Primer.- CONSTATAR que la Llei 4/1006, de 31 de març, ferroviària, ha derogat expressament, en la seva disposició derogatòria única, l'article 79 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives, amb relació al qual aquest Ajuntament havia interposat conflicte en defensa de l'autonomia local davant el Tribunal Constitucional, per la qual cosa aquest conflicte ha quedat mancat d'objecte, i en conseqüència procedeix:

Segon.- DESISTIR del conflicte en defensa de l'autonomia local, plantejat per aquest Ajuntament amb relació a l'article 79 de la Llei 31/2002, de mesures fiscals i administratives, mitjançant acord adoptat pel Ple en sessió de data 27 de març de 2003.

Tercer.- FACULTAR l'alcalde i el tinent d'alcalde i regidor delegat de Serveis Municipals, Via Pública, Medi Ambient i Seguretat Ciutadana, de manera indistinta, per a realitzar totes les actuacions que es deriven d'aquest acord.

Quart.- DONAR COMPTE d'aquest acord a l'Entitat Metropolitana del Transport, al Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, i al Tribunal Constitucional mitjançant la secretaria de l'esmentada entitat metropolitana o directament a través del Procurador dels Tribunals de l'ajuntament.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per disset (17) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 2 CIU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (3PPC), donant-se - per tant i en qualsevol cas - el vot favorable de la majoria absoluta (11) del nombre legal de membres de la Corporació (21), quòrum especial que, per a aquest cas, exigeix l'article 54 del Real Decreto legislativo 781/1986, estatal, por el que se aprueba el Texto refundido de las disposiciones legales vigentes en materia de Régimen Local.

La Sra. Bruguers Jardí va fer l'explicació de la proposta, indicant que l'article 79 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, declarava la titularitat de la Generalitat en relació al servei públic de transport de viatgers subterrani de Barcelona, en clara contradicció amb l'article 16 de la Llei 7/1987, de creació de l'Entitat Metropolitana del Transport, afegint que aquesta atribució de competències va ser entesa en aquell moment com una vulneració de la garantia institucional de l'autonomia local, i era per aquest motiu que a iniciativa de l'Entitat del Transport, diversos ajuntaments, i entre ells el de Gavà, van presentar un recurs en defensa de l'autonomia local davant del Tribunal Constitucional. Així les coses, la Sra. Jardí va dir que amb posterioritat, la Llei 4/2006, anomenada Llei ferroviària autonòmica, va derogar dit article 79 de la Llei 31/2002, de 30 de desembre, objecte del recurs presentat davant del Tribunal Constitucional. A més, va dir la Sr. Jardí, dita norma legal reconeixia expressament la competència de l'Entitat Metropolitana del Transport en relació a la prestació de l'esmentat servei de metro, i en la seva conseqüència, estava clar que el conflicte de competència en defensa de l'autonomia local havia esdevingut mancat d'objecte o de sentit, motiu pel qual es proposava al ple desistir de l'esmentat procés judicial.

Seguidament el Sr. Josep Mª Dalmau i Novell, en nom de CiU, va dir que ara no era el moment d'entrar en profunditat en el tema que va originar el conflicte entre l'Entitat Metropolitana i la Generalitat, indicant en aquest sentit que, tota vegada que, simplement, es tractava de desistir d'un conflicte en defensa de l'autonomia local, el seu grup es limitaria a votar afirmativament la proposta.

Per la seva part el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va manifestar que amb aquesta proposta s'acabava un desacord que havia durat molts anys, afegint que, en la mesura en que amb la nova legislació s'havia clarificat un conflicte prou important, el Sr. Reyes va manifestar que votarien a favor de la proposta presentada.

D'altra banda el Sr. Josep Llobet, en nom del PPC, va indicar que tenia intenció d'explicar el seu vot, ja que el seu grup s'inclinava en aquest cas per l'abstenció. Així, va dir el Sr. Llobet, tenia tant de sentit votar que sí a la proposta, com votar que no, ja que el que ara es debatia era si pagava o no la pena el fet de desistir del recurs presentat davant del Tribunal Constitucional, per la suposada invasió de competències que havia portat a terme el Govern de la Generalitat respecte de l'entitat metropolitana, indicant en aquest sentit que, efectivament, la Llei ferroviària, que coneixia per raó d'haver estat ponent de dita llei en el moment de la seva tramitació al Parlament de Catalunya, per raó del seu càrrec de diputat, la Generalitat s'arrogava totes les competències a l'hora de la construcció de les línies de metro, fet aquest respecte del qual el grup parlamentari del PPC no hi va estar d'acord, votant en contra d'aquest punt, però no a la llei ferroviària. A aquests efectes, el Sr. Llobet va dir que, certament les lleis es podien modificar, de tal manera que res exclouia que en el futur, un proper govern podés contemplar novament la modificació del precepte abans esmentat, que regulava la cessió directa de la gestió de les línies de metro directament al govern metropolità, de tal manera que també es podria considerar convenient que el recurs seguís la seva tramitació, fins que per part del Tribunal Constitucional s'acabés decidint finalment si la Generalitat tenia o no les competències que s'havia arrogat. En tot cas, com que qualsevol de les dues decisions, en el sentit de mantenir o de desistir del recurs tenia la seva lògica, i per tant, qualsevol de les dues era raonable, el Sr. Llobet va dir que el seu grup havia optat per una posició intermitja, com era la de l'abstenció. De totes maneres, el Sr. Llobet va dir que tot això venia provocat pel fet de la famosa línia 9 del metro, la construcció i finançament de la qual es va decidir pel Govern de la Generalitat al marge de l'AMT, afegint que encara que els ajuntaments van entrar en la dinàmica de recórrer aquesta decisió, legítima d'altra banda, tampoc es podia descartar que, efectivament, el Govern de la Generalitat, tenint competències ja sobre Ferrocarrils de la Generalitat, tingués també competències per a l'adopció de la decisió esmentada. En definitiva, el Sr. Llobet va reiterar que tota vegada que qualsevol de les dues opcions podia ser correcte, el PPC optava per l'abstenció.

Finalment, en relació a la anterior intervenció del Sr. Llobet, la Sra. Bruguers Jardí va manifestar que si totes les lleis s'adoptessin pensant que un posterior govern les havia de canviar o de modificar, realment poca cosa es faria. Així mateix, la Sra. Bruguers Jardí va voler recordar que a l'ATM hi havia representació de la Generalitat, i per tant, estava també implicada directament en la gestió. En definitiva, la Sra. Jardí va dir que més aviat semblava que darrera de l'exposició del Sr. Llobet hi havia una visió centralista de la realitat del nostre país, indicant que aquesta visió no ens afavoria

gens. Així les coses, la Sra. Jardí va manifestar que només calia pensar que en un supòsit com el de l'aeroport, els ens locals havien introduït la visió de la proximitat en la gestió de les infraestructures, que l'Ajuntament de Gavà, conjuntament amb altres ajuntaments, havia intervingut en la gestió de l'aeroport, fent una infraestructura més propera, que era el que realment volien els socialistes, confiant per això en que una entitat com la del Transport, en la qual hi estaven representats tots els ajuntaments de l'àrea, havia de ser aquesta entitat la que havia de gestionar el servei públic del metro, afegint que no tindria sentit que ho fes una altra entitat, reiterant que en el fons, el que hi havia era una altra visió, en la qual els ens locals hi tenien molt a dir en relació a la gestió d'aquests serveis.

PART DEDICADA AL CONTROL I FISCALITZACIÓ DELS ÒRGANS DE GOVERN

PRECS I PREGUNTES

En el torn de Precs i Preguntes, el Sr. Alcalde, com que no hi havia cap una pregunta formulada durant la passada sessió ordinària que encara restés per contestar, va procedir directament a la formulació i contestació dels precos o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat presentats pel diferents regidors o grups amb municipals. Tot seguit es reflecteix a l'acta el contingut de les interpellacions formulades i de les corresponents respostes.

El primer Grup Municipal a qui el Sr. Alcalde va donar la paraula per començar a formular els precos o preguntes prèviament anunciats per escrit, va ser el Grup Popular.

Efectivament, el portaveu d'aquest grup, sr. Josep Llobet es va referir a la dificultat que implica trobar un lloc per aparcar el cotxe al carrer, i més – va dir - quan es celebren els caps de setmana partits de futbol o altres torneigs esportius que reuneixen nombroses famílies i aficionats, tant locals com d'altres municipis. Atenent – va afegir - que l'horari del pàrking de la Plaça Balmes actualment és de 8 a 10 hores de dilluns a divendres, i de 8 a 13 hores els dissabtes, restant els diumenges tancat, tot i tractar-se d'un pàrking públic. I atenent també que aquesta impossibilitat de trobar lloc per aparcar el cotxe els caps de setmana també perjudica el comerç i la restauració local els caps de setmana, formulava el prec següent: - Que s'ampliï l'horari del pàrking públic de la Plaça Balmes, obrint també els dissabtes per la tarda i els diumenges, per tal d'ajudar a resoldre un problema real dels ciutadans a l'hora de buscar aparcament. – I que l'Equip de Govern estudiï la possibilitat d'oferir descomptes o abonaments especials als socis dels clubs, igual que es va fer per Nadal als clients del comerç local.

Per part de l'Equip de Govern va contestar el sr. Vicente Navarro qui va començar dient que el PP anava a remolc dels esdeveniments. L'aparcament de la Plaça Balmes, va dir, ja des de fa uns mesos obre de dilluns a dissabte inclòs, des de les 8 hores del matí fins les 21 hores de la nit. L'aparcament és – va afegir - un servei públic dirigit a facilitar la mobilitat dels ciutadans i

compleix la seva funció quan més necessari resulta per a la ciutat, justament en els moments que aquesta mobilitat i aquestes necessitats són manifestes. No és durant els matins dels diumenges quan aquestes necessitats de mobilitat són més patents.

En un segon prec el PP, mitjançant també en aquest cas el Sr. Llobet, va fer referència a que un dels problemes principals d'alguns carrers de Gavà era la manca de neteja, tant per la presència de brossa com d'excrements dels gossos. Davant la campanya que l'Ajuntament de Gavà està duent a terme – va afegir el sr. Llobet - per potenciar el civisme a la nostra ciutat, i atenent que un dels punts que es tracta és el de portar el gos lligat i que es recullin els excrements dels animals per tal de mantenir els carrers nets, es prega que, tal com s'està fent a altres municipis, es col·loquin uns petits dispensaris de bosses a les papereres de la ciutat, per tal de potenciar entre els ciutadans la recollida dels excrements de les seves mascotes, principalment a les zones on hi ha més gent que passeja els seus gossos: places i parcs de Gavà, així com el passeig marítim de Gavà Mar.

En relació a aquest prec el Tinent d'Alcalde sr. José Obispo va dir que la solució proposada no garantia una correcta utilització d'aquests dispensadors, ni pels propietaris de gossos ni per altres "personatges" que hi puguin accedir tant fàcilment a les bosses. Ens consta – digué - que la majoria de propietaris cívic de gossos, ja es preocupen de portar una bossa o paper adient per recollir les deposicions dels seus animals. El problema està en els propietaris incívics, que són minoritaris, que independentment de que tinguin o no bossa al seu abast, cometen la infracció. Es per aquest motiu - digué finalment - que l'Ajuntament de Gavà, sensible amb aquests o altres problemes relacionats amb el incivisme, ha promogut una campanya de sensibilització per tal que el civisme esdevingui en un eix fonamental de la convivència a la nostra ciutat.

En una altra intervenció també del PPC, el sr. Sáez, davant la reforma integral que es ve duent a terme a la Plaça Catalunya, digué que alguns veïns de la zona havien manifestat el seu descontentament per la manca d'elements que puguin delimitar o separar l'àrea de joc infantil de la resta de la plaça. Tot i haver senyals de prohibició de presència d'animals a la zona, és molt difícil – va afegir - evitar que els veïns portin els seus gossos a passejar per la plaça, i la manca d'elements de separació fa que les mascotes entrin a la zona infantil a fer les seves necessitats. Per aquest motiu formulava el següent prec: Que l'equip de Govern consideri la possibilitat d'instal·lar tanques o algun tipus de barrera per separar la zona de lleure infantil de la resta de la plaça, per evitar que els animals hi accedeixin i així vetllar per la seguretat i la higiene dels nens i nenes que hi juguen.

Va contestar també aquest prec del PPC el sr. Obispo dient que, tal i com els havia demostrat l'experiència en diferents indrets, on ja s'havia col·locat, el tancament no garantia que no entrin els gossos, si no tot el contrari, ja que s'ha detectat que alguns propietaris els tanquen dins per tenir-los controlats. Es per tot això que, l'Ajuntament, en les darreres setmanes, està instal·lant en tots els parcs infantils i les zones de jocs cartells informatius amb la prohibició de que els gossos puguin accedir a la zona.

Novament el Sr. Llobet va intervenir, fent referència a les obres que s'estaven duent a terme actualment a la rotonda ubicada a la cruïlla dels carrers Santa Creu de Calafell, Fortià Casanovas i l'Avinguda de Bertran i Güell, per millorar la seva estètica. Atenent – va dir - que aquesta rotonda és una de les principals vies d'accés a Gavà, i per tant el gran volum de cotxes que hi transiten fa que diàriament es formin llargues cues a determinades hores punta a l'avinguda de Bertran i Güell. I atenent també que ja es va reformar aquesta zona, intentant resoldre aquesta situació, tot i que l'accés a la nostra ciutat no ha millorat i cada vegada

l'entrada a Gavà és més caòtica, el PPC pregava l'Equip de Govern paralitzi les obres de millora estètica de la rotonda, i encarregui un estudi tècnic que solucioni definitivament el problema de les llargues cues que han de patir els ciutadans i ciutadanes cada vegada que volen accedir a Gavà per l'avinguda de Bertran i Güell.

Va contestar per l'Equip de Govern el sr. José Obispo dient, en primer lloc, que de cap manera es podia qualificar de caòtic aquest accés. En tot cas, va afegir, a hores puntes molt concretes, al igual que en totes les entrades al nuclis antics de ciutats del nostre entorn, es provoquen retencions més o menys importants. En el cas que ens ocupa, aquestes cues tenen una molt difícil solució, ja que, l'amplada del pas per sota la via del ferrocarril té la capacitat limitada per l'amplada del pont existent. La millora que vostè diu "estètica" no té cap incidència en la qüestió del trànsit, i per tant, estimem no cal paralitzar aquestes obres. De totes maneres, digué finalment, aquesta obra està pràcticament acabada.

Finalment, també el portaveu del Grup Municipal del Partit Popular, sr. Llobet, es va referir a l'acte de vandalisme que – digué - va tenir lloc fa unes setmanes a Gavà, en què un grup de joves va cremar un contenidor de brossa a la zona del carrer de Fortià Casanovas, davant el qual els bombers van actuar, amb molta rapidesa i diligència, per resoldre l'incident ocasionat. Atenent – fa afegir - que, tot i que des de l'Ajuntament es repeteix que Gavà és una ciutat segura, tenim constància que aquests actes de vandalisme no són fets aïllats i en moltes ocasions es podrien convertir en una tragèdia, ja que els contenidors estan situats a sota de balcons o finestres de les cases, el portaveu del PPC va preguntar: És conscient l'Equip de Govern del nombre d'actes vandàlics que es produeixen a Gavà, i amb quina freqüència succeeixen?. Quines mesures s'estan prenent per evitar aquests actes?

Va contestar, també en aquesta ocasió, el sr. Obispo qui va dir que no tenia més remei que tornar a repetir que Gavà era una ciutat segura, encara que – digué - vostè ho dubti i políticament ho reiteri una vegada i altra. Nosaltres constatem amb les dades reals que es així, i podem dir que, en termes generals, Gavà es una ciutat segura. Els actes vandàlics són realment esporàdics i el seu nombre en el 2006 han estat 25 accions, es a dir, una mitjana de 2 per mes. Quant a les mesures adoptades, cal dir, va afegir, que amb independència dels controls que es puguin exercir sobre grups determinats, tots els vehicles policials van equipats amb extintors, capaços d'apagar l'incendi d'un contenidor, i tenim un altre vehicle que disposa de bomba i dipòsit d'aigua. Sumant aquests elements i la proximitat dels bombers, es pot afirmar que, tal com vostè mateix manifesta, la rapidesa i diligència observada en una actuació en concret, és la norma en totes elles.

Acabat el torn corresponent al PPC, es va iniciar el torn d' EUiA.

I així la Sra. Emma Blanco, en un primer prec, deia – com a antecedents – que arrel de la campanya d'informació sobre civisme presentada per l'equip de govern, en la qual es mostren imatges sobre què és cívic i/o no fer; cartells en qualsevol baixant no, tot net sí, caques de gos al carrer no, recollida sí pel propietari/a, papers al terra no, a la paperera sí, etc. es veu la necessitat de què per a que tot sigui efectiu, hem de partir de la base, que l'Ajuntament ha de donar exemple, i facilitar tots els mitjans per a que sigui efectiu, afavorint la resolució dels conflictes i potenciant el civisme. Des d'EUiA – afegia - hem demanat en diferents ocasions pipi-cans, ampliació de zones on penjar cartells, sobretot per part de les entitats, i porten dos anys en estudi, etc.. Per això formulava el següent prec: Que l'equip de govern tinguin en compte les solucions plantejades per EUiA (ampliació del EPECs, instal·lació de pipi-cans, etc.) i en la

jornada del taller de participació Gavà pel civisme, per a que es pugui fer efectiu, una ciutat més Cívica.

Va respondre el sr. Obispo dient que l'equip de govern des de feia mesos ja està treballant per implantar suports i columnes de lliure expressió, per satisfer les peticions ciutadanes i les seves pròpies necessitats d'espais disponibles a la via pública, per posar anuncis, avisos, cartells etc. Una vegada finalitzada la actual concessió de suports publicitaris, és posarà en marxa – va dir - una nova contractació, de la qual ja està elaborat el plec de condicions, mitjançant la qual es dotarà àmpliament a la ciutat de aquest i d'altre mobiliari urbà.

La segona intervenció d'EUiA en aquest torn de prec i preguntes va anar a càrrec del seu portaveu, sr. Grau, qui va dir que les instal·lacions esportives de Gavà donaven servei a milers de persones, tant a través de l'oferta de cursos i activitats com a través dels abonaments i usos individuals que la ciutadania en fa diàriament. El nivell de satisfacció – digué- d'aquests serveis i instal·lacions és, en general força elevat. El cap de setmana és un període en què una part de la ciutadania pot realitzar aquelles activitats lúdiques i/o esportives que el ritme de vida habitual no permet, per això l'ús de les instal·lacions esportives és molt elevat els dissabtes i diumenges. Tanmateix, quant a piscines municipals, el dissabte a la tarda i diumenge només està oberta la instal·lació de la Zona Esportiva Diagonal (nova piscina), quedant tancada la piscina de Can Tintorer. Això provoca que l'afluència a la nova piscina sigui molt elevada, arribant-se a nivells de saturació durant molts moments. L'obertura de la piscina de Can Tintorer – digué finalment- durant les hores de dissabte tarda i diumenge seria, sense cap dubte, una millora per als usuaris i usuàries ja que tindrien el doble d'oferta i l'ús de les instal·lacions es faria, per tant, en millors condicions. Per tot això, el sr.Grau sol·licitava: Que l'equip de govern planifiqui l'obertura de la piscina municipal de Can Tintorer durant tot el cap de setmana, per a donar un millor servei a la ciutadania.

Sobre aquest prec, el sr. Maniega digué que estava d'acord i agraià el que es deia al primer paràgraf de la part expositiva del prec d'EUiA, en el que s'al·ludia al nivell de satisfacció - en general força elevat – dels usuaris de les instal·lacions esportives municipals. I el graïment el feia – digué el sr. Maniega- més que en nom propi, en nom dels treballadors que desenvolupen la seva tasca en les mateixes. Tanmateix no estava d'acord ni compartia el contingut de la resta de la part expositiva ni del prec, ja que el que deien les dades disponibles era que, ni en el moment de màxima afluència del cap de setmana, es produïa una saturació de la piscina: 45 usuaris quan la capacitat era de 92. Per la qual cosa, va dir finalment el sr. Maniega, la demanda no justificava ni acreditava la necessitat d'obrir els caps de setmana l'altra piscina.

També per part d'EUiA i del Grau, es va plantejar un prec en el qual, en la seva part expositiva, es deia que el mercat setmanal és un servei públic que ha funcionat a Gavà des de fa més de centenars d'anys. Durant segles, ha estat l'únic mercat que ha donat servei a la població, i ha representat bona part de l'oferta comercial de la ciutat durant la major part de la història. En el darrer segle, el creixement de la ciutat – afegia el sr. Grau - ha anat acompanyat d'un creixement en paral·lel, com és natural, de l'oferta comercial. Així, el sector privat és actualment dinàmic i ric en oferta de la major part de productes de consum. El sector públic, representant per l'Ajuntament, s'ha cuidat des de temps de la Segona República d'oferir el servei de mercat municipal estable, bàsicament per a productes alimentaris. No obstant això, el mercat setmanal continua sent un servei públic utilitzar per milers de veïns i veïnes de la ciutat. Ofereix determinats productes que és difícil trobar a l'oferta comercial estable de la ciutat, i resulta complementari, que no contradictori, a la resta de sectors comercials de Gavà. És indubtable – deia també - que l'actual ubicació a la Plaça de Francesc Macià ha representat un

retrocés per al mercat setmanal. Tant el nombre de paradistes, com els productes ofertats i les usuàries i usuaris ha descendit de manera dràstica els darrers anys, amenaçant seriosament la viabilitat del mercat. Això ha provocat una fugida de clients cap als mercats de ciutats veïnes com Castelldefels i Viladecans, quan tradicionalment eren més aviat els clients d'aquestes ciutats els que es desplaçaven a Gavà per a usar l'oferta comercial del nostre mercat setmanal. Cal tenir en compte que el sector del comerç no sedentari representa un percentatge no gens menyspreable de l'economia del país (al voltant d'un 4 % segons dades estadístiques), i que el percentatge de població activa que s'hi dedica (moltes vegades sectors econòmicament més febles i desfavorits) és encara superior, sota la fórmula de treballadors autònoms. La dinamització de l'economia de la ciutat – deia finalment - ha de tenir en compte tota l'oferta comercial, i això inclou el mercat setmanal no sedentari. Per tot el que s'havia dit, el regidor i portaveu d'EUiA sol·licitava: Que l'equip de govern estudiï la possible reforma del mercat setmanal no sedentari, amb més llicències per a la venda, i considerant ubicacions alternatives més adients per a l'activitat comercial al mateix temps que poc impactants sobre la circulació i la vida quotidiana dels veïns i veïnes.

En contestació a aquest prec, i per part de l'Equip de Govern, el sr. José Obispo va dir que com el sr. Grau ja coneixia -- i era per això, segurament, que realitzava aquesta pregunta-- des de fa mesos, s'estaven mantenint reunions tant amb el Gremi de paradistes com amb alguns paradistes, que s'han agrupat per a fer arribar les seves opinions respecte al Mercat setmanal, la seva problemàtica, la seva ubicació, etc. En aquestes reunions – digué el sr. Obispo - s'han escoltat les diferents propostes expressades pels paradistes, per a conèixer de primera mà les opinions de les parts implicades. Es per tot això i amb la voluntat de millorar el Mercat setmanal que s'estan estudiant propostes que una vegada definides les comentaren amb totes les parts implicades per poder trobar el màxim de consens.

Novament va intervenir la sra. Blanco, per a referir-se en aquesta ocasió al titulat "*El mapa de la corrupció urbanística*", publicat a la revista *Interviú* en el mes de novembre de 2006, al número 1.593, en el qual apareixia Gavà amb el següent rètol: "*Oposición vecinal y ecologista a un plan para construir 2.249 viviendas en un bosque*". Per aquest motiu preguntava: Ha pensat l'equip de govern fer cap tipus d'aclariment a la revista, exposant la seva argumentació per tal de no haver de sortir el nostre municipi en un mapa estatal amb casos de corrupció urbanística?. Ha pensat l'equip de govern, donat que segons la revista *Interviú* hi ha una oposició veïnal i ecologista, fer una consulta ciutadana al respecte?.

Va respondre el sr. Vicente Navarro dient que l'equip de govern municipal havia presentat davant el director de la revista *Interviú*, Sr. Manuel Cerdan, un escrit de protesta instant la rectificació del reportatge "*La España del ladrillazo*" el dia 11 de novembre de 2006, es a dir, 5 dies després d'haver-se publicat la informació que, en el que respecta a Gavà, és – digué el regidor - errònia, no està contrastada e inclòs m'atreveria a dir que maliciosa. En aquest escrit de protesta s'instava aquesta revista a incorporar, a la seva propera edició, una informació de caràcter rectificador amb la mateixa rellevància que aquella en la que es va difondre la notícia inicial. La nota rectificadora es va incorporar en el següent número de la revista amb data 20 de novembre de 2006, sota un petit epígraf, fora de context i en un lloc poc visible. Associar una informació que vostès coneixen de primera mà perquè són actors d'aquest procés i saben que no obeeix a la veritat, per a utilitzar-la com a pretext de controvèrsia política, no em sembla molt edificant. Vostès saben millor que ningú la sensibilitat amb la que l'equip de govern està tractant els temes que tenen a veure amb el creixement de la ciutat, amb les afeccions al territori i amb la satisfacció dels drets bàsics d'accés a l'habitatge pels ciutadans de Gavà. L'equip de govern –digué finalment- no sol·licitarà l'autorització d'una consulta popular per a desenvolupar

un planejament que compte amb tots els informes favorables, que té el recolzament de 18 dels 21 regidors d'aquest municipi, que formava part del programa electoral que va presentar el PSC a les eleccions municipals de l'any 2003, i que va ser convalidat d'una manera majoritària pels ciutadans de Gavà, a més va ser informat favorablement en el procés participatiu de l'any 1999 i que va dirigit a satisfer la demanda d'habitatge protegit d'un bon número de ciutadans de Gavà que actualment estan impossibilitats per accedir al mercat d'habitatge de promoció lliure.

Acabat el torn corresponent al Grup d'EUiA, es va iniciar el de CiU, sent en tots els casos el Sr. Xavier Alavedra qui va prendre la paraula per a formular oralment els precís o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió.

En el primer, el regidor de CiU va recordar que, des de que es va posar en marxa el Punt d'Atenció al Ciutadà de Gavà Mar, els veïns i veïnes de la zona no s'han de desplaçar al centre de la ciutat, per dur a terme les diferents sol·licituds i instàncies. No obstant - va dir - creiem molt convenient l'ampliació de l'horari d'atenció al públic i que els dissabtes el matí estes obert per facilitar les gestions als veïns i veïnes de la zona. Per això preguntava: Quantes sol·licituds s'han tramitat durant l'any 2006?. Te intenció l'equip de govern d'ampliar l'horari del PAC i obrir els dissabtes el matí?.

Va respondre el sr. Víctor Carnero dient que durant l'any 2006 havien entrat pel Registre del PAC de Gavà Mar 111 instàncies. A vista l'activitat actual, la freqüentabilitat de la població i el manteniment quant al nombre de consultes, l'equip de govern - digué el sr. Carnero - té previst mantenir el servei en els termes establerts. En el futur, i en funció dels nous serveis del barri, com el nou equipament escolar o l'ampliació del servei mèdic i d'altres realitats, el PAC s'haurà d'adaptar a les noves demandes ciutadanes.

A la segona intervenció, el regidor de CiU va exposar que havien pogut observar en els C/. Riu Ebre, C/. Riu Llobregat, C/. Riu Ter etc., del barri de Can Trias, el deteriorament de les senyalitzacions horitzontals, la manca de millora de l'asfaltat, manca de rampes a tots els passos de vianants que supprimeixin així les barreres arquitectòniques i eliminar els pals del subministrament elèctric per tal de fer practicables les voreres. Per altra banda, la proliferació d'habitatges plurifamiliars - digué - ha comportat una sobre població de la zona, provocant una manca real d'aparcament. Tanmateix el clavegueram existent es insuficient, per absorbir les aigües pluvials. Per això preguntava: Quines actuacions te previstes l'equip de govern, en el barri de Can Tries per tal d'adequar aquestes mancances ?.

En resposta a la pregunta formulada per CiU, el sr. José Obispo digué que com havia pogut constatar en la seva visita al barri de Can Trias, l'equip de govern ja estava actuant des de fa temps en aquest i altres barris de la ciutat, per poder dotar de millor qualitat de vida als seus habitants. Prova d'això son - digué - les últimes actuacions que s'estan portant a terme en aquest barri : Rehabilitació i ampliació del parc infantil; construcció de la plaça de Can Trias; s'està executant la bassa de laminació; la canalització de la riera i la prolongació del vial de la Riera de Sant Llorenç fins al carrer Riu Ebre, la qual cosa permetrà en breu termini, l'accés del transport públic a través d'un nou accés a aquest barri; s'ha aprovat inicialment una modificació del Pla General que ha de possibilitar la construcció d'un equipament públic, d'habitatges dotacionals i estacionaments per a aquesta barriada. Som conscients - va afegir - que encara queden accions de millora a realitzar en el barri i és voluntat de l'equip de govern continuar en aquesta línia. Per això les accions que vostè comenta, s'aniran incorporant als futurs plans de millora de barris, en

algun cas, i en el manteniment periòdic que es realitza en tota la ciutat. Finalment indicar, que els nostres tècnics no tenen detectat cap problema digna de menció en la xarxa de pluvials.

En una tercera intervenció el sr. Alavedra va recordar que el 12 de febrer havia finalitzat les ajudes per el pagament de la taxa d'escombraries domèstiques, per a persones de més de 65 anys o pensionistes amb 60 anys o més, empadronats a Gavà i no disposessin de cap habitatge diferent al del seu domicili habitual, tenint pagat la taxa d'escombraries de 2006 i amb uns ingressos mensuals iguals o inferiors al SMI. Per aquest motiu preguntava: Quantes sol·licituds d'ajuda s'han demanat per el pagament de la taxa d'escombraries, i quantes s'han concedit ?

Va respondre aquesta pregunta la sra. Carmen León qui va dir que s'havien sol·licitat 78 ajudes, i que en aquest moment s'estava procedint a la valoració i comprovació de dades (Registre, INSS, Hisenda) de cada sol·licitud. Va afegir també la sra. León que l'any passat van haver 175 sol·licituds, de les quals es van aprovar 143 i es van denegar 32.

Novament el sr. Alavedra va intervenir fent referència a que el passat 4 de febrer es va inaugurar a l'avinguda Muntanya del barri de la Sentiu, un espai amb jocs infantils, nou mobiliari, camp de futbol, etc.,. Creiem – va dir - que a la zona dels jocs infantils es tindria de posar el terra de cautxú a fi efecte de protegir les caigudes dels nens, ja que actualment es de terra i pot provocar algun incident. Tanmateix veiem insuficient el tancat de fusta, ja que actualment poden entrar gossos dins el parc. Per això – digué – preguntem: Te intenció l'equip de govern, de posar aquest terra de cautxú a la zona dels jocs infantils i el tancat per evitar l'entrada dels gossos ?

Va respondre també en aquesta ocasió el sr. Obispo, qui va dir que l'equip de govern no ho tenia previst. Com en altres punts de la ciutat – va afegir- la zona de jocs infantils es compatible amb el sòl de terra. Algunes Associacions de Veïns han demanat expressament aquest tipus de sòl. Per altra banda, com ens ha demostrat l'experiència en diferents indrets, on ja s'ha col·locat, el tancament no garanteix que entrin els gossos, si no tot el contrari, ja que s'ha detectat que alguns propietaris els tanquen dins per tenir-los controlats. Es per això que, l'Ajuntament, en les darreres setmanes s'està instal·lant en tots els parcs infantils i les zones de jocs, cartells informatius amb la prohibició de que els gossos puguin accedir a la zona.

A la darrera intervenció del sr. Alavedra, es va referir al Pla Gavà per civisme, que – digué - contempla la creació d'agents cívics, un servei municipal que estarà integrat per deu persones per informar i sensibilitzar sobre les pràctiques cíviques i incíviques. Els agents tindran presència continuada a l'espai públic, comerços i equipaments. Aquests agents controlaran les zones d'esbarjo, identificaran les pintades en les parets i els seus autors per reduir-ne la proliferació, etc., . Sobre aquesta qüestió va preguntar: En quina partida del pressupost anirà carregada aquesta despesa?. Quant entrarà en funcionament aquest servei?. Aquests deu agents seran provisionals per la campanya, o s'incorporaran de forma fixa?

Li va respondre el sr. Heredia, dient que l'equip de govern estava estudiant el sistema de contractació dels Agents Cívics i el seu cost. Una vegada es determini la despesa, va afegir, anirà a càrrec de la partida pressupostaria corresponent. L'equip de Govern té previst que es posi en funcionament aquest servei per al primer semestre de aquest any. De moment el personal esmentat s'incorporarà aquesta campanya i no es descarta la possibilitat d'establir aquest servei de forma permanent.

Finalment, i en quant els precos o preguntes formulats prèviament per escrit amb, si més no, vint i quatre hores d'antelació al començament de la sessió, li va correspondre fer ús de la paraula al Sr. Marcel·lí Reyes, integrant del Grup municipal de ERC.

En un primer, va exposar - com a antecedents - que a Gavà, durant l'actual mandat, s'han detectat més d'un centenar de casos d'irregularitats i infraccions d'usos a la zona agrícola. La lluita contra la marginalització de la zona agrícola - digué el sr. Reyes - requereix propostes d'actuació en positiu, no només a través de la sanció, sinó amb la potenciació d'usos alternatius compatibles amb el parc agrari en terrenys que actualment en malmeten la qualitat. D'altra banda, també a Gavà, manca completar l'oferta d'activitats adreçades a la gent gran amb propostes que impliquin aquest sector en la millora del medi ambient i el treball a la terra. En dos municipis propers, Sant Boi de Llobregat i Cornellà, s'han posat en marxa iniciatives per crear horts lúdics destinats a gent gran, amb el doble objectiu expressat abans, amb un elevat interès ciutadà. Aquesta proposta té la característica que aconsegueix alhora millorar el paisatge agrari local, a través de la valorització de terrenys erms o amb usos impropis, i prestar una nova activitat per a la gent gran del municipi. Per aquest motiu, el Grup Municipal d'ERC instava el govern municipal a iniciar un projecte pilot d'horts lúdics per a gent gran a Gavà i, en concret, a: 1.- Iniciar els tràmits per comprar 12,5 hectàrees al parc agrari de Gavà, especialment terrenys que actualment són erms o que estan destinats a activitats impròpies de la zona agrícola. 2.- Un cop adquirides les terres, establir un procediment equitatiu i participatiu per repartir-les en 50 lots de mitja mujada cadascun, de forma que cada lot es pugui assignar, durant uns anys, a una persona jubilada resident a Gavà.

La sra. Anna Becerra, en nom de l'equip de govern, va respondre que de tothom era sabut que el govern municipal estava especialment sensibilitzat en les activitats adreçades al col·lectiu de la Gent gran de la ciutat, com ho ha anat demostrant i ho segueix i seguirà fent d'aquí en endavant. De tothom és sabut també - va afegir la regidora - que aquest treball en aquest col·lectiu té entre els seus objectius la promoció de les condicions de vida, la participació en les dinàmiques ciutadanes i la implicació en les iniciatives que com a ciutat ens plantejem. Iniciatives com les que es plantegen concorden amb la línia que s'està treballant, però tal vegada caldria replantejar algun dels termes en que es planteja la proposta, ja que els exemples exposats no estan establerts amb dimensions com les que es plantegen, ni amb la filosofia que sembla emanar del prec. Les experiències que es presenten com exemple són en el sentit de disposar d'una petita parcel·la per desenvolupar activitats de lleure, més que no pas de recuperació de l'espai agrari. No obstant, digué finalment la sra. Anna Becerra, estudiarem la viabilitat de la proposta amb els matisos que li he esmentat i seguint els plantejaments de treball amb el col·lectiu de la gent gran que fa anys que fem.

Tot seguit es va passar a un segon prec o pregunta d'ERC, en el que el Sr. Marcel·lí Reyes, com antecedents, va parlar de la toponímia com un dels elements més importants d'identificació amb el territori, alhora que constituïa un poderós instrument per a la preservació de la memòria històrica. La nomenclatura dels camins i corredores de la zona agrícola de Gavà - va dir - tenen, en alguns casos, noms que no es corresponen als tradicionals. El motiu d'aquesta situació s'ha de buscar en el fet que el primer cadastre detallat del municipi es va efectuar l'any 1945, data en què no era permès incloure al nomenclàtor cadastral els noms reals en català de les partides, camins i altres elements identificatius. Aquest nomenclàtor ple de noms espuris ha acabat fixant-se, en absència d'altres treballs i recerques sobre el tema, en la denominació oficial dels camins i corredores. Així, per exemple, ens trobem - va continuar dient el sr. Reyes - amb noms com ara "camí de la Sendera", que tradicionalment corresponen al "camí de sota la Corredora", o la corredora i el camí "del Soberano", que corresponen al camí i corredora "de les sorres

Sobiranes”, ja que són les que estan situades per la part de dalt de la corredora Mestra. També la corredora “Mestra”, eix vertebrador d’aquestes terres, ha canviat la denominació pel de “corredora Principal”, nom desconegut tradicionalment i que no apareix mai en documents antics. Per aquest motiu, el Grup Municipal d’ERC instava el govern municipal a realitzar, conjuntament amb els representants sindicals pagesos del municipi, un estudi toponímic detallat de la zona agrícola, per tal de restituir als camins, correderes i altres elements del paisatge el seu nom tradicional i autèntic.

Va contestar la sra. Laura Barrufet dient que actualment s’estava treballant des de l’Àrea de Presidència en l’actualització de la denominació dels camins i corredores de la zona agrícola de Gavà, en contacte amb els pagesos. Després, va afegir, passarà a informe de la Ponència del Nomenclator, per posteriorment ser aprovada definitivament l’esmentada actualització.

En una tercera intervenció d’ERC, el sr. Reyes digué que, des de les festes de Nadal, al barri de la Sentiu hi ha veïns que han contractat serveis privats de seguretat que patrullen alguns dels carrers principals de la urbanització, com el regidor que subscriu ha pogut constatar personalment. Entenem – afegí- que l’administració municipal ha de reaccionar davant d’aquest fet, que demostra que la inseguretat ciutadana és realment un problema que va més enllà de les sensacions. D’altra banda, resulta injust que, pagant els mateixos impostos que tothom, aquests veïns no tinguin confiança en l’efectivitat de la seguretat pública. Per aquest motiu, el Grup Municipal d’ERC insta el govern municipal a potenciar les patrulles nocturnes de la Policia Municipal, amb una estructuració per barris, que transmeti un missatge de proximitat i seguretat que ara no s’aconsegueix donar i, en concret, a: 1.- Establir permanentment tres patrulles nocturnes de Policia Municipal, una dedicada exclusivament a patrullar el nucli urbà, una altra destinada a Gavà Mar, i una tercera dedicada a patrullar les urbanitzacions de la Sentiu, ca n’Espinós i Bruguers. 2.- Destinar efectius a cadascuna d’aquestes patrulles que siguin estables, de forma que puguin travar un coneixement detallat dels diferents barris, la seva realitat ciutadana i les seves entitats més representatives, tot posant-se al servei de les associacions veïnals.

Va respondre el sr. José Obispo dient que, com ja es va donar compte a la presentació de la memòria 2006 de la Policia Local, a la sessió de la Comissió Informativa de l’Àrea de Serveis Municipals, Via Publica, Medi Ambient i Seguretat Ciutadana del dia 20 de febrer, va quedar demostrat, amb dades reals, que la preocupació ciutadana en matèria de seguretat, en ocasions, és un aspecte més de percepció, que real. Des de el punt de vista de gestió de la Policia, digué, és poc aconsellable dedicar de forma permanent, els mateixos mitjans al nucli urbà amb 40.000 habitants, que a Gavà Mar amb uns 5.000, La Sentiu 325, Masia Espinós 500, Brugués 103. Quan les circumstàncies ho requereixen, es destinen tots els mitjans necessaris, tant patrulles de la Policia Municipal com del Cos Nacional de Policia, de la comissaria Gavà/Castelldefels, com de patrulles d’unitats especials enviades des de Barcelona. Independentment de la ubicació dins del terme municipal. Aquestes circumstàncies no es donen des de fa mesos, doncs ni la Policia Municipal ni el Cos Nacional de Policia, té constància de robatoris, ni d’habitatges, ni de cotxes en el barri de la Sentiu. El que no pot evitar-se, és que l’impacte mediàtic d’alguns successos, esdevinguts en altres ciutats provoqui l’adopció per algunes persones de mesures addicionals de seguretat. Mesures que l’Associació de veïns del barri va rebutjar, però que alguns veïns a títol particular han decidit adoptar. Quant al punt segon, digué finalment el sr. Obispo, tingui per segur que el coneixement dels barris i de les seves realitats les treballen diàriament, i ho fem a través del contacte amb la gent del Barri, associacions de veïns, de comerciants, amb els col·legis, etc. Aquest coneixement ho apliquem a les intervencions i a la coordinació permanent amb els cossos i forces de seguretat de l’estat.

A la quarta intervenció del representant d'ERC, el sr. Reyes va recordar que el passat 26 de gener de 2006, el Ple Municipal havia aprovat el Pla d'Habitatge 2006-2012. En aquest pla, i com a única mesura concreta per a l'any 2006, hi figurava – va dir el sr. Reyes - la creació d'un parc públic d'habitatges de lloguer que, a l'acabament de l'any, havia d'estar dotat amb 5 habitatges. No obstant això, i del desplegament publicitari d'aquest pla que se'n va fer i se'n fa, per exemple a través d'una pàgina de propaganda al Periódico el passat 14 de febrer de 2007, l'única proposta concreta per a l'any 2006 no s'ha complert. En relació a aquest assumpte, el regidor de ERC preguntà: 1.- Per quin motiu no s'ha creat el parc municipal d'habitatges de lloguer previst al Pla d'Habitatge 2006-2012?. 2.- Quan va costar l'esmentada pàgina de publicitat apareguda al Periódico del passat 14 de febrer de 2007? Quina administració va costejar-la?.

Responent al representant d'ERC, el sr. Vicente Navarro va dir, en relació a la primera pregunta, que l'equip de govern havia adoptat amb el Pla d'Habitatge Local el compromís d'implantar gradualment el servei de mediació per a la mobilització del parc d'habitatges buits, amb el compromís d'incorporar a la xarxa 100 habitatges durant el període 2006-2012. A l'actualitat – va afegir - l'Ajuntament de Gavà ha signat tres convenis, entre ells, aquell que fa referència a la incorporació a la Xarxa de mediació per al lloguer social. No s'ha pogut signar encara, el conveni referit a l'habitatge jove. Tot el procés de formalització dels convenis ha sofert un important retràs degut al procés electoral a la Generalitat de Catalunya. Al marge d'aquestes consideracions, aprovarem, en uns dies, el plec de condicions per a l'adjudicació de 75 habitatges de lloguer a Les Bòbiles i s'ha aprovat inicialment la MPGM per poder executar 35 habitatges de lloguer al barri de Can Tries. Els treballs de mediació per incorporar, els aproximadament, 150 habitatges buits que tenim a Gavà, comencen també pràcticament ja. Pel que feia a la segona pregunta, el sr. Navarro digué que la proposta per a participar al suplement Món Local de El Periódico de Catalunya va arribar a l'Ajuntament de Gavà mitjançant la Diputació de Barcelona. La Diputació – digué el sr. Navarro - havia signat un conveni amb el diari, mitjançant el qual, oferia als Ajuntaments la possibilitat d'aparèixer en 4 insercions d'una pàgina cada una, amb un cost total de 6.000 euros. Una inserció d'una pàgina a color a El Periódico de Catalunya costa, d'acord amb les tarifes habituals, entre 14.884 i 18.884 euros. Un cop que la Diputació de Barcelona va signar aquest conveni, va oferir als 16 Ajuntaments que van considerar més importants, la possibilitat de beneficiar-se d'aquest conveni. L'Ajuntament de Gavà va considerar que l'oferta era interessant, no només des d'un punt de vista econòmic, si no també des d'un punt de vista informatiu. En concret, les insercions que l'Ajuntament de Gavà ha fet mitjançant aquest acord són les següents: - Un anunci d'una pàgina a color publicat a l'edició del dia 20 de desembre de 2006 sobre el Parc Arqueològic. - Una pàgina sobre serveis a la persona a l'àmbit de benestar social publicada a l'edició del dia 17 de gener de 2007. - Una pàgina sobre Infraestructura i Habitatge publicada a l'edició del dia 14 de febrer de 2007. Queda pendent – digué finalment - una nova inserció sobre Cultura i Educació per a l'edició del 28 de febrer de 2007.

La darrera intervenció del sr. Marcel·lí Reyes va anar referida a l'empresa municipal PRESEC, SA, en relació a la qual digué que, el passat 21 de desembre, dia en què se celebrava el darrer Ple Municipal ordinari de l'any 2006, hi havia concentrats davant l'Ajuntament una desena de persones que – digué - van adreçar-se al regidor que subscriu i es van identificar com a treballadors de l'empresa municipal PRESEC, i algunes d'elles, conegudes del regidor que subscriu, van identificar-se també com a membres del Comitè d'empresa de PRESEC. Els concentrats van explicar que protestaven davant l'Ajuntament per l'acomiadament d'un treballador contractat temporalment a PRESEC. Segons van explicar representants sindicals de

l'empresa, el treballador realitzava, entre d'altres, feines de neteja i recollida de xeringues dels boscos dels voltants de Gavà, i es va punxar accidentalment amb una de les xeringues abandonades pels drogoaddictes amb tan mala fortuna que es va contagiar d'hepatitis. Segons van seguir explicant els congregats, poc abans de les festes de Nadal, la totalitat d'empleats contractats temporalment al mateix temps que l'afectat van ser contractats indefinidament per l'empresa municipal, excepte ell, que fou acomiadat. Aquestes apreciacions s'han fet arribar per escrit al Grup Municipal d'Esquerra per part del mateix treballador afectat. E regidor que subscriu va poder constatar com, durant les festes de Nadal, i en diverses ocasions, la concentració de protesta davant l'Ajuntament va continuar, i es reclamava que el treballador afectat fos contractat indefinidament com al resta dels seus companys. Sorprenentment, quan aquest tema va ser tractat pel consell d'administració de PRESEC, la direcció de l'empresa i els representants del govern municipal van indicar que desconeixien la natura de la malaltia que havia provocat a baixa mèdica de l'esmentat treballador, van qüestionar que la protesta estigués respaldada per representants sindicals dels treballadors, i van indicar que l'acomiadament s'havia produït perquè la persona afectada tenia «baix rendiment» i «una actitud negativa» davant la feina. Per aquest motiu el sr. Reyes efectuava la següent pregunta: 1.- Té coneixement el govern municipal que pels volts de Nadal es va produir una concentració de protesta de treballadors de PRESEC davant l'Ajuntament i que en aquesta protesta hi van participar alguns representants sindicals dels treballadors?. 2.- Algun membre del govern municipal, a la vista de la protesta que es desenvolupava davant l'Ajuntament, va baixar a dialogar amb els concentrats? Ha rebut el govern municipal, de forma verbal, escrita, o altra, alguna petició per part dels treballadors que protestaven?. 3.- És cert, com afirmen els companys solidaris de l'acomiadat, que a la resta de treballadors temporals contractats en el mateix moment que ell, se'ls va prorrogar el contracte? Per què a ell no?. 4.- Estava aquest treballador de baixa per malaltia quan se'l va acomiadar? En algun moment algun membre de la direcció de PRESEC o del govern municipal va interessar-se per quina malaltia tenia l'afectat, i si aquesta malaltia l'havia agafat a causa de les tasques encomanades per l'empresa?. 5.- Quines actituds, actes o accions del treballador van motivar que els representants del govern municipal afirmessin al consell d'administració de PRESEC que tenia «baix rendiment» i «una actitud negativa» davant la feina, i per aquest motiu se l'havia acomiadat? Consta, en l'expedient d'aquest treballador, alguna sanció per alguna infracció laboral? En cas afirmatiu, quina i per quin motiu?

Va constar aquestes preguntes el sr. José Obispo qui digué que, tal com ja es va informar en el Consell d'Administració de Préssec S.A., no hi havia cap constància que aquest treballador s'hagués punxat amb una xeringa mentre realitzava les tasques de recollida, tasques – digué - que d'altra banda, ha realitzat de forma puntual i que, fins a la data d'avui, mai han ocasionat cap accident d'aquestes característiques entre el personal encarregat de portar-les a terme. Sí li puc dir – va afegir - que en els casos que desgraciadament algú ha patit un accident d'aquestes característiques, ha estat sempre notificat de manera immediata, i l'empresa ha pres les mesures oportunes seguint el protocol d'actuacions establert per a aquestes situacions. Vostè, com representant polític de la ciutat, s'ha dirigit a algun membre de l'equip de govern o representant de l'adreça de l'empresa per a contrastar la informació?. Senyor Reyes, com sap vostè que aquest senyor té hepatitis?. Té algun document que ho acrediti?. Com pot certificar que es va contagiar amb una xeringa?. Com és que cap responsable de l'empresa coneixia aquest fet?. No li sembla estrany que una persona que ha sofert un accident d'aquesta transcendència no ho notifiqui en cap moment als seus superiors?. No li sembla estrany que després de sofrir un accident com aquest, el treballador no es dirigeixi al servei de la Mútua d'accidents que l'empresa té contractat ni al metge d'empresa que passa consulta en les instal·lacions de Presec, com va fer en altres ocasions?. Tot el personal d'aquestes seccions, amb independència del tipus de contracte que tingui, ha rebut, abans de realitzar aquestes tasques, la formació en prevenció de riscos laborals

pertinent, ja sigui mitjançant el servei de prevenció extern contractat als efectes o bé amb els recursos de caràcter intern disponibles. No fa mancada dir que la formació preventiva contempla com actuar al trobar una xeringa utilitzada, com efectuar les tasques de recollida de forma segura i com conducta en cas de sofrir una burxada amb una d'aquestes xeringues. No és cert, senyor Reyes, que aquest treballador formés part de cap conjunt d'empleats temporals contractats al mateix temps. L'aparició de necessitats sobrevingudes provocades per fets imprevists (baixes del personal, excedències, major exigència en la prestació dels serveis, etc..) fa necessària la contractació temporal. És cert que la consolidació d'alguns dels serveis inicialment previstos com actuacions coyunturals ha motivat la contractació indefinida d'algunes de les persones encarregades de la seva prestació. Com és lògic, abans de procedir a la consolidació del personal, es realitzen les oportunes valoracions respecte al grau d'acompliment i idoneïtat de les persones que fins a la data han ocupat els llocs de treball en qüestió. Senyor Reyes, sàpiga que l'adreça de l'empresa no coneix el motiu de les baixes per malaltia del seu personal. Ni aquesta ni cap altra empresa ja que és un tema d'estricta confidencialitat. Senyor Reyes el seu grup municipal va rebre igual que la direcció de l'empresa una carta de la majoria del comitè d'empresa de Presec on se li transmetia el disgust per la utilització partidista d'aquest fet. I que a continuació passo a llegir.

“Senyor Campmany: Per la present, els sotasignats ens dirigim a vostè. En nom de la representació majoritària del Comitè d'Empresa de PRÉSSEC (4 membres de CC.OO. i 1 membre independent) per a exposar-li la següent consideració: Hem rebut en els nostres domicilis la revista-butlletí del mes de gener “l'Eramprunyà” que entre d'altres informacions polítiques, és fa referència a l'acomiadament d'un treballador de PRESEC, on és ressenya el suport del Comitè d'Empresa a les mobilitzacions pel contagi d'aquest treballador d'hepatitis i el seu posterior acomiadament per aquesta causa. Que dimecres passat 17 de gener del present, aproximadament als 17:30 hores, el membre del Comitè d'Empresa, Sr. Carlos Caballero Adell (CC.OO) es va posar en contacte telefònic amb la secretaria de ERC que fa referència la publicació, per a explicar la informació fefaent de l'ocorregut i mostrar la seva protesta i preocupació per haver informat esbiaixada i incorrectament sobre aquest fet, a més de retreure la falta de coherència a l'hora de contrastar la informació que és publica en aquest cas en concret. Posem al seu coneixement que la majoria del Comitè d'Empresa, només va acordar acompanyar personal i voluntàriament a l'acte de conciliació en el Departament de treball al treballador citat. Que en cap concepte el Comitè o la majoria del mateix va donar suport a la protesta que va esdevenir en la porta de l'Ajuntament. A més, els membres del Comitè que allí van estar, van assistir a nivell personal o, en tot cas, si així fos, representant a altre sindicat. Que els treballadors de PRÉSSEC, a través d'una convocatòria personal i sense cap tipus de signatura d'organització van ser cridats a mobilitzar-es. A la citada protesta davant de l'edifici consistorial no van assistir mes de 15 persones d'un total de gairebé 200 treballadors que componen la plantilla. Que aquest treballador no ha facilitat cap informe mèdic o de qualsevol altra índole per a demostrar tant al Comitè d'Empresa o a la Direcció de la mateixa que hagi contret la malaltia per contagi en l'acompliment dels seves funcions en PRÉSSEC. Que els sotasignats, no estem d'acord amb cap tipus d'acomiadament ni en aquesta empresa municipal ni en qualsevol altra empresa, però no ens agrada la utilització política d'informacions no contrastades aprofitant la nostra labor com representants dels treballadors. És per això, per els raons ja esmentades, que demanem una rectificació pública per part de ERC-Gavà d'aquesta informació en concret, en pro de la veritat i d'una millor relació entre tots els quals componem l'empresa municipal PRESEC i els representants de la ciutadania.”

Passant a les preguntes plantejades, el sr. Obispo va respondre, a la primera pregunta: Si, l'equip de govern té coneixement dels treballadors, aproximadament quinze d'un total de dos-cents, que van protestar davant l'Ajuntament. Quant a la segona pregunta: No es va considerar necessari dialogar, ja que des de la direcció de Presec, el tema havia estat tractat en els òrgans de representació competents. A la tercera pregunta: No és cert. Tots els llocs de treball ara consolidats corresponen en la seva majoria a contractacions efectuades al llarg de l'any 2005, destinades totes elles a cobrir necessitats conjunturals en diferents serveis. Com ja he comentat, abans de procedir a la seva consolidació definitiva, és necessari garantir que les persones que ocuparan aquests llocs de treball són les més idònies. Com vostè ja sap, l'empresa Presec es nodreix dels diners públics i ha de gestionar els recursos dels quals disposa de la millor manera possible. Tingui en compte senyor Reyes, que en tot moment la responsabilitat de la gestió de l'empresa es basa en l'optimització dels recursos disponibles, fent compatible la bona gestió amb el respecte a la legalitat vigent. A la quarta pregunta: Sí, estava de baixa. Torno a repetir que les malalties de les persones que formen part de la plantilla, són totalment confidencials i la direcció de l'empresa en cap moment pot accedir al diagnòstic que motiva la situació de baixa i, més encara, quan el propi treballador no ha mostrat mai la intenció de traslladar a l'empresa aquesta informació. Presec S. A. es limita a cobrir les baixes, per a prestar el servei que es dona al ciutadà. Respecte a la cinquena pregunta: La renovació d'un treballador no depèn únicament de la comissió d'infraccions laborals, sinó que ha de tenir en compte l'historial de la persona durant la seva relació contractual amb l'empresa i les apreciacions i valoracions de les seves superiors que, en aquest cas, han estat totes elles negatives. Convindrà amb mi senyor Reyes que per a assegurar la correcta gestió de l'empresa així com la millor prestació dels serveis que l'empresa té encomanats és necessari, entre altres aspectes, contar en tot moment amb les persones més idònies, tant en capacitat com en actitud. Quan un treballador no se li renova o se li acomiada, això ve motivat sempre per les apreciacions i els informes dels superiors i li puc assegurar que en la gran majoria dels casos, quan el rendiment i l'actitud és la correcta i el servei ho requereix passen a ser fixos.

Novament va demanar la paraula el sr. Reyes per, breument, precisar que ell també tenia cartes d'un altre sindicat, d'altres membres del comitè d'empresa i, fins i tot del propi treballador.

Acabada la formulació i contestació dels precés o preguntes que, prèviament i per escrit presentat més de vint i quatre hores d'antelació, havien estat presentats pel diferents regidors o grups amb municipals, i abans de passar a les Declaracions Polítiques, i com que el grup municipal d'EUiA no havia esgotat el nombre màxim (5) als que, d'acord amb el ROM, tenia dret, el sr. Grau va demanar la paraula per formular un últim prec. I així el sr. Grau es va referir a un tema que ja en diverses ocasions havia plantejat, com era el del foment de la mobilitat sostenible. Així ho havien fet des d'EUiA, per exemple, amb motiu de les obres de reforma de la Rambla, havent demanat llavors que s'estudiés la possibilitat d'eliminar totalment la circulació per ella, alhora que es fomentés l'ús de la bicicleta com a forma de mobilitat sostenible. Ara, digué, ampliaven la seva demanda més enllà de la Rambla, i en aquest sentit demanaven que es preguessin totes les mesures, inversions i actuacions necessàries per tal dinamitzar efectivament l'ús de la bicicleta com a mitjà de desplaçament alternatiu i sostenible.

DECLARACIONS POLÍTiques

1) - DECLARACIÓ POLÍTICA -PRESENTADA INICIALMENT EL GRUP MUNICIPAL D'EUiA - CONTRA LA CORRUPCIÓ, PER L'AUTONOMIA LOCAL I LA DIGNITAT DEMOCRÀTICA

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'EUiA, contra la corrupció, per l'autonomia local i la dignitat democràtica, declaració **que, després del debat** i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, **diu així en la seva part dispositiva:**

Primer.- Manifestar l'oposició total de l'Ajuntament de Gavà a qualsevol forma de corrupció política, i de manera molt especial a la corrupció vinculada a l'especulació immobiliària.

Segon.- Reclamar al govern de l'Estat i al govern de la Generalitat de Catalunya que promoguin un pacte contra la corrupció urbanística entre totes les forces polítiques i les institucions, dotant de majors recursos humans i econòmics als jutjats i la fiscalia, amb la creació d'una fiscalia específica Anticorrupció a totes les comunitats autònomes.

Tercer.- Manifestar la inquietud d'aquest Ajuntament davant les possibles situacions de desigualtat davant la llei que plantegen els indults de condemnats polítics per corrupció.

Quart.- Manifestar la total solidaritat i recolzament de l'Ajuntament de Gavà amb tots els i les representants públics, càrrecs electes i treballadors que siguin i hagin estat víctimes de la coacció il·legítima en l'exercici de les seves funcions.

Cinquè.- Manifestar i reiterar que la majoria d'ajuntaments exerceixen les seves funcions d'acord amb l'establert per llei i que aquesta tasca no es pot veure qüestionada per una minoria de càrrecs públics amb conductes il·lícites.

Sisè.- Comunicar aquests acords a la Presidència del Govern de l'Estat, a la Presidència del Govern de la Generalitat, als grups Parlamentaris al Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya, a l'Ajuntament de Seseña i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació locals.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per disset (17) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 2 CiU, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i tres (3) abstencions (3 PPC), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents –en aquest moment- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Jaume Grau, en nom d'EUiA, va dir que pensava donar lectura a la declaració política tal com l'havien presentat inicialment, i que, en tot cas, els grups que havien presentat esmenes, IC-EV i el PSC, ja explicarien les seves aportacions.

La declaració deia textualment el que segueix:

“Els fets esdevinguts arreu de l’Estat els darrers anys en relació a la descoberta, el processament i la condemna de determinats càrrecs públics arran de casos de corrupció política vinculats bàsicament al negoci immobiliari han suposat un cop molt dur per a les institucions democràtiques més pròximes a la ciutadania, els Ajuntaments. En alguns casos, la corrupció urbanística ha esquitxat fins i tot a algun governs regionals.

No hi ha dubte que el conjunt de la població de Catalunya i de tot l’Estat rebutja frontalment aquestes situacions que tant de mal fan a la democràcia. Igual fermesa estan obligats a demostrar tant els governs de les institucions com els partits polítics que formen el sistema. Per als demòcrates resulta una obligació ineludible afrontar aquesta xacra aportant les mesures necessàries tant legals, jurisdiccionals i polítiques per tal de tallar d’arrel qualsevol sospita sobre els representants institucionals, la tasca dels quals sovint és tan desconeguda com incompresa. La higiene democràtica exigeix una actuació contundent de tots els nivells de l’estat, de manera preventiva posant mitjans de control, i de manera resolutive actuant al més mínim índex de corrupció.

Un cas especialment sagnant en el darrer any ha estat el de l’Ajuntament de Seseña, a Toledo. Al passat mes de juliol, l’Alcalde Manuel Fuentes Revuelta va presentar una denúncia davant de la Fiscalia Anticorrupció, que posteriorment va obrir diligències, en la que exposava les presumptes irregularitats que rodegen a la urbanització de gairebé dos milions de metres quadrats per a construir 13.508 pisos (280 blocs de 10 plantes d’altura, que suposaria un increment del 500 % de la població actual d’aquest municipi). Des d’aquell moment, el promotor d’aquell Pla d’Actuació Urbanística ha practicat una operació de contínua pressió i coacció cap a l’Alcalde, per a intentar desvirtuar els acords presos per la Junta Local de Govern d’aquell consistori.

Aquest empresari va ser condemnat el 1991 per amenaçar a l’alcalde de Boadilla del Monte, que va tancar una planta de formigó de la seva propietat. Va ser declarat “persona non grata” per l’Ajuntament de Villaviciosa de Odón, l’Alcalde del qual, del Partido Popular, va denunciar rebre amenaces de mort i vexacions cap a la seva persona, provinents d’un diari finançat per aquesta persona, per la qual cosa va ser condemnat el rotatiu esmentat.

A Seseña s’està executant una campanya de pressió absolutament intolerable i insidiosa d’un empresari privat contra representants de la ciutadania que duen a terme èticament la funció per a la qual han estat escollits democràticament. I això és totalment inacceptable.

El que està en joc és el control ciutadà, la transparència i la participació ciutadana en la gestió urbanística, l’entorn natural dels nostres municipis, l’equilibri territorial, el sòl públic per a destinar-lo a habitatge digne i assequible i, per descomptat, dels drets fonamentals consagrats a la Constitució i a l’Estatut d’Autonomia.

Resulta imprescindible la unitat de totes les forces polítiques i socials per a posar fre a les formes d’actuar de personatges que pretenen influir en les decisions sobiranes de les institucions a través del seu poder econòmic. Ningú, independentment dels recursos de què disposi, es pot situar al marge de la llei i del respecte a les administracions.

Altres casos recents i no tan recents, en que l'actuació dels representants polítics no va seguir precisament l'exemple d'honestedat de Manuel Fuentes, estan en el cap de tothom. Regidors, Alcaldes, Directors generals, assessors, advocats... la llista de persones que estan processades i condemnades desgraciadament per a la democràcia ha crescut els darrers mesos de manera preocupant. És en aquests moments quan és més necessari el pronunciament ferm i decidit de les organitzacions polítiques que representen la ciutadania, de rebuig total i frontal a aquestes formes de corrupció, pertanyin al partit que pertanyin els condemnats.

Per tot això, el **Grup Municipal d'EUiA-IU** a l'Ajuntament de Gavà proposa al Ple l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Manifestar l'oposició total de l'Ajuntament de Gavà a qualsevol forma de corrupció política, i de manera molt especial a la corrupció vinculada a l'especulació immobiliària.

Segon.- Reclamar al govern de l'Estat i al govern de la Generalitat de Catalunya que promoguin un pacte contra la corrupció urbanística entre totes les forces polítiques i les institucions, dotant de majors recursos humans i econòmics als jutjats i la fiscalia, amb la creació d'una fiscalia específica Anticorrupció a totes les comunitats autònomes.

Tercer.- Manifestar la inquietud d'aquest ajuntament davant les possibles situacions de desigualtat davant la llei que plantegen els indults de condemnats polítics per corrupció.

Quart.- Reclamar al govern de l'Estat que garanteixi el finançament dels Ens Locals de manera adient de manera urgent, així com que s'acabi amb urgència la reforma de la Llei del Sòl que eviti l'especulació immobiliària i del sòl tant privada com pública i fomenti la participació ciutadana en la planificació urbanística i en el control de les operacions immobiliàries.

Cinquè.- Manifestar la total solidaritat i recolzament de l'Ajuntament amb l'Alcalde del municipi de Seseña i els membres de la Corporació Local, i amb totes aquelles persones representants d'institucions locals front a qualsevol coacció il·legítima que hagin pogut patir en l'exercici de les seves funcions.

Sisè.- Sol·licitar a la Delegació del Govern de Castilla - la Mancha que ofereixi la seva empara institucional a l'Ajuntament de Seseña i protecció i seguretat personal al seu Alcalde, així com a la Junta de Comunidades de Castilla La Mancha que vetlli per la legalitat en les actuacions de desenvolupament urbanístic de la comunitat i ofereixi el seu suport i recursos en el cas de Seseña.

Setè.- Comunicar aquests acords a la Presidència del govern de l'Estat, a la Presidència del govern de la Generalitat, als Grups Parlamentaris al Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya, a l'Ajuntament de Seseña, a la Delegació del Govern de Castilla - la Mancha, a la Junta de Comunidades de Castilla La Mancha i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació locals.”

Acabada la lectura de la declaració, va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, la qual va manifestar la seva sorpresa pel fet que el Sr. Grau no hagués llegit la declaració política realment acordada entre els grups polítics, i més després de l'esforç conjunt que havien portat a terme, la qual cosa podia representar el poc respecte que el Sr. Grau tenia a l'esforç realitzat, afegint que pensava que el Sr. Grau havia d'haver llegit la declaració política que havien pactat, i així s'havia acordat, indicant que després cadascú explicaria el sentit de les esmenes presentades. Dit això, la Sra. Bruguers Jardí va donar lectura a la declaració política que el grup socialista havia recolzat, la qual deia textualment el que segueix:

“Els fets esdevinguts arreu de l'Estat els darrers anys amb relació a la descoberta, el processament i la condemna de determinats càrrecs públics arran de casos de corrupció política vinculats bàsicament al negoci immobiliari han suposat un cop molt dur per a les institucions democràtiques més pròximes a la ciutadania, els Ajuntaments. En alguns casos, la corrupció urbanística ha esquitxat fins i tot algun govern regional.

No hi ha dubte que el conjunt de la població de Catalunya i de tot l'Estat rebutja frontalment aquestes situacions que tant de mal fan a la democràcia. Igual ferma estan obligats a demostrar tant els governs de les institucions com els partits polítics que formen el sistema. Per als demòcrates, resulta una obligació ineludible afrontar aquesta xacra aportant les mesures necessàries tant legals, jurisdiccionals i polítiques per tallar d'arrel qualsevol sospita sobre els representants institucionals, la tasca dels quals sovint és tan desconeguda com incompresa. La higiene democràtica exigeix una actuació contundent de tots els nivells de l'Estat, de manera preventiva, posant mitjans de control, i de manera resolutiva, actuant al més mínim indici de corrupció.

Un cas paradigmàtic és el de Seseña, on s'està executant una campanya de pressió absolutament intolerable i insidiosa d'un empresari privat contra representants de la ciutadania que duen a terme èticament la funció per a la qual van ser escollits democràticament, aturant un pla urbanístic irracional. I això és totalment inacceptable.

La política, el govern i l'administració pública han d'estar subjectes a un codi de conducta ètic i compartit. Aquest codi està format pel marc normatiu, les lleis, i pels valors assumits de manera individual i col·lectiva pels funcionaris i els càrrecs electes. Sense la presència d'aquests instruments i principis, els drets i les llibertats i la qualitat del sistema democràtic no estan garantits. En aquest sentit fou especialment esclaridor l'informe redactat pel Parlament Britànic l'any 1994, conegut com Informe Nolan, que establí, entre d'altres, els següents principis rectoros de la vida pública i que han inspirat el posterior treball de l'OCDE i el Consell d'Europa:

- a. El Principi de Desinterès; pel qual aquell o aquella que exerceix un càrrec públic ha de prendre decisions tenint en compte només l'interès públic.
- b. El Principi d'Integritat; pel qual tots els càrrecs públics no haurien de tenir cap relació financera o d'altre tipus amb tercers o organitzacions que puguin influir-los en la conducció de les seves responsabilitats públiques.
- c. Principi d'Objectivitat; segons el qual la gestió dels assumptes públics, inclosos els nomenaments públics, la contractació o la proposta de beneficis i recompenses per a determinats col·lectius s'ha de regir pels estrictes criteris de mèrit i interès públic.

Malauradament, casos recents i no tant recents, contradiuen obertament aquests plantejaments.

Està en joc el control ciutadà, la transparència i la participació ciutadana en la gestió urbanística, l'entorn natural dels nostres municipis, l'equilibri territorial, el sòl públic per a destinar-lo a habitatge digne i assequible i a equipaments i serveis públics i, per descomptat, dels drets fonamentals consagrats a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia.

Resulta imprescindible la unitat de totes les forces polítiques i socials per posar fre a les formes d'actuar d'una minoria de persones i organitzacions que pretenen influir en les decisions sobiranes de les institucions a través del seu poder econòmic o polític i amb l'exercici de la coacció. Ningú, independentment dels recursos de què disposi, no es pot situar al marge de la llei i del respecte a les administracions.

És en aquests moments quan és més necessari el pronunciament ferm i decidit de les organitzacions polítiques que representen la ciutadania, de rebuig total i frontal a aquestes formes de corrupció, pertanyin al partit que pertanyin els condemnats.

Per tot això, el **Grup Municipal d'EUiA-IU** a l'Ajuntament de Gavà proposa al Ple l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Manifestar l'oposició total de l'Ajuntament de Gavà a qualsevol forma de corrupció política, i de manera molt especial a la corrupció vinculada a l'especulació immobiliària.

Segon.- Reclamar al govern de l'Estat i al govern de la Generalitat de Catalunya que promoguin un pacte contra la corrupció urbanística entre totes les forces polítiques i les institucions, dotant de majors recursos humans i econòmics als jutjats i la fiscalia, amb la creació d'una fiscalia específica Anticorrupció a totes les comunitats autònomes.

Tercer.- Manifestar la inquietud d'aquest Ajuntament davant les possibles situacions de desigualtat davant la llei que plantegen els indults de condemnats polítics per corrupció.

Quart.- Manifestar la total solidaritat i recolzament de l'Ajuntament de Gavà amb tots els i les representants públics, càrrecs electes i treballadors que siguin i hagin estat víctimes de la coacció il·legítima en l'exercici de les seves funcions.

Cinquè.- Manifestar i reiterar que la majoria d'ajuntaments exerceixen les seves funcions d'acord amb l'establert per llei i que aquesta tasca no es pot veure qüestionada per una minoria de càrrecs públics amb conductes il·lícites.

Sisè.- Comunicar aquests acords a la Presidència del Govern de l'Estat, a la Presidència del Govern de la Generalitat, als grups Parlamentaris al Congrés dels Diputats i del Parlament de Catalunya, a l'Ajuntament de Seseña i a la ciutadania de Gavà a través dels mitjans de comunicació locals.”

Acabada la lectura de la declaració, la Sra. Jardí va afegir que les esmenes introduïdes pel grup municipal del PSC tenien molt a veure amb l'esment que es feia a l'Informe Nolan, afegint que el que s'havia pretès era treure les excessives referències a l'Ajuntament de Seseña, ja que altres ens locals havien patit també coaccions d'aquests tipus, i que no esmentar-los a tots es podria considerar un greuge o una descortesia, raó per la qual havien pensat que seria més oportú fer una declaració de caire més general.

A continuació va fer ús de la paraula el Sr. Jaume Grau, el qual va dir que havia considerat més convenient llegir la declaració inicial presentada pel seu grup, per tal de fer avinent quin era el sentit que EUiA volia donar a la declaració, i després donar pas al grup socialista perquè podés explicar quines eren les esmenes presentades pel grup del PSC fins arribar al text de consens. En definitiva, el Sr. Grau va dir que potser tampoc seria del tot lògic llegir directament el text consensuat amb les esmenes incorporades, ja que serien paraules de la Sra. Jardí, afegint que en la seva opinió era preferible explicitar en aquest ple les dues opinions.

El Sr. Alcalde va fer ús de la paraula, només per puntualitzar que el que el Sra. Jardí volia dir era que ja s'havia repartit la versió definitiva de la declaració, i que obrava ja en poder de tots els grups, raó per la qual, era aquesta declaració la que devia haver estat objecte de lectura, i a més, que era una qüestió de respecte cap a la comissió informativa.

Va respondre el Sr. Grau, indicant que el text feia ja una setmana i mitja que havia estat enviat, i que en la comissió informativa només es va dictaminar el text que ell havia llegit.

En darrer terme, el Sr. Alcalde va manifestar que si s'havia fet l'esforç de negociar per part de determinats grups, i s'havia arribat a un text de consens, era aquest el text que s'havia de llegir en la seva totalitat, ja que era el text sobre el qual s'havia de pronunciar el ple, i no pas sobre el primer.

Immediatament a continuació, va intervenir el Sr. Juan Antonio Heredia, el qual va manifestar que, evidentment, no tornaria a llegir el text complet, sinó que seria molt breu, indicant en aquest sentit que es limitaria a donar compte de les esmenes formulades pel seu grup i que havien estat incorporades a la declaració, consistents d'una banda en la matisació de que eren molts pocs els ajuntaments que s'havien vist implicats en processos d'aquests tipus, i a més, molts pocs càrrecs polítics; i en segon lloc, que en la part dels acords, havien introduït un punt en el qual es manifestava i es reiterava que la majoria d'ajuntaments exercien les seves funcions d'acord amb les previsions de la llei, i que aquesta tasca no havia d'estar posada en qüestió perquè hi hagués una minoria de càrrecs públics que actuessin il·lícitament.

De la seva banda el Sr. Josep Mª Dalmau va manifestar que estaven totalment d'acord amb el text de la declaració, i tant era així, que en un Bruguers anterior, ja havien fet un article en relació al mal que provocaven aquests casos aïllats de corrupció. Precisament per això, com que coincidien plenament amb el contingut de la declaració, afegint a més que les referències a l'Informe Nolan, havien estat un encert total.

Finalment el Sr. Josep Llobet va manifestar que seria molt breu, indicant a aquests efectes que compartien bona part del text de la declaració que havia estat objecte de consens, i en aquest sentit, tota vegada que es feia referència a accions que s'haurien d'emprendre per part dels governs de l'Estat i de la Generalitat, el PPC mantindria el seu vot d'abstenció.

2) - **DECLARACIÓ POLÍTICA PRESENTADA PEL GRUP MUNICIPAL D'IC-EV-IG RELATIVA A LA PROTECCIÓ DE LES PERSONES DEPENDENTS**

Aprovar la Declaració Política, presentada inicialment pel Grup Municipal d'EUiA, en relació a la protecció de les persones dependents, declaració **que, després del debat** i un cert consens entre els grups que finalment votarien a favor, **diu així en la seva part dispositiva:**

- 1 - Traslladar al Govern de l'Estat el suport institucional per la decisió política d'afrontar un repte tan important com la protecció de les persones dependents, que transformarà en drets una reivindicació històrica de les persones que es troben en aquesta situació i de les seves famílies.
- 2 - Sol·licitar als governs Català i de l'Estat Central que desenvolupin el dret de les persones que no poden valer-se per si mateixes a ser ateses per l'administració, a través de la futura Llei Catalana de Serveis Socials i dels reglaments de desplegament de la Llei de Dependència.
- 3 - Sol·licitar que la futura Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència garanteixi un catàleg de prestacions i serveis comuns per a tota la ciutadania en condicions d'igualtat.
- 4 - Instar al govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya al desenvolupament de la Llei de Serveis Socials com a instrument propi per a l'exercici de la competència en matèria d'atenció social i a preveure els mecanismes necessaris de coordinació amb l'Administració central per al correcte desplegament de les polítiques de dependència
- 5 - Demanar el reconeixement del paper dels ajuntaments en l'atenció a les dependències i l'esforç per mantenir aquests programes malgrat l'insuficient finançament dels mateixos, ja que com administració més propera a la ciutadania cal dotar-la de majors instruments financers i de serveis per tal de donar Resposta a les necessitats actuals i futures de les polítiques del benestar.
- 6 - Demanar la participació de les entitats municipals la posta en marxa en la concreció de la llei, impulsant la aplicació de la futura llei.
- 7 - Impulsar la coordinació i cooperació entre totes les administracions públiques, cadascuna en el marc de les seves competències, garantint la participació dels governs locals en el Consell Territorial del Sistema Nacional de Dependència.
- 8 - Donar coneixement d'aquests acords al conjunt de la ciutadania i als mitjans de comunicació locals.

Aquesta Declaració Política va ser aprovada per quinze (15) vots a favor (11 PSC, 2 EUiA, 1 ERC i 1 IC-EV-IG), cap en contra i cinc (5) abstencions (3 PPC i 2 CiU), donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (20), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El Sr. Juan Antonio Heredia va dir que llegiria la declaració presentada pel seu grup, i que, en tot cas, els portaveus dels diversos grups que havien formulat esmenes, PSC, EUiA i ERC, ja n'explicarien el contingut. La declaració deia textualment el que segueix:

“En l'actualitat l'atenció de les necessitats de les persones en situació de dependència s'ha convertit en un problema social de primera magnitud i en un repte per a les polítiques públiques, que no poden seguir inhibint-se davant les dificultats i costos que la dependència suposa per a centenars de milers de famílies espanyoles.

Segons el Llibre Blanc de la Dependència, el nombre de persones en situació de dependència en el nostre país s'estima entorn d'1.200.000 a l'any 2005 i es preveu que rondarà les 1.373.000 persones l'any 2015.

Les inefficiències de l'Estat del Benestar les estan suplint les famílies, a través dels cuidadors/es informals. L'atenció a les persones dependents recau, sobretot, en la família i dintre d'aquesta, en les dones. El 83% dels cuidadors son dones, amb una edat mitja de 52 anys. Les tres quartes parts de les persones cuidadores no desenvolupen activitat laboral alguna. Segons dades del Llibre Blanc, només el 6,5% de les famílies que tenen al seu càrrec a persones dependents compten amb el suport dels serveis socials. Només el 3,14% de les persones majors de 65 anys compten amb un servei d'ajuda a domicili, el 2,05% amb el servei de teleassistència i el 0,46% amb una plaça en un centre de dia.

Aquestes dades evidencien la necessitat d'actuar davant una situació que no és nova, però que s'ha vist agreujada amb el procés accelerat d'envelliment de la nostra població que està donant una dimensió nova al problema al coincidir amb canvis profunds en l'estructura social de la família i de la població cuidadora tot i les polítiques portades a terme pels ajuntaments i les comunitats autònomes, base per seguir avançant en les millores de les polítiques de benestar i, especialment, de les persones dependents .

És per això i, davant la presentació en el Consell de Ministres del 23 de desembre de 2005 de l'Avantprojecte de Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a les Persones Dependents, que el Grup Polític Municipal d'IC-EV-IG proposa al Ple Municipal l'adopció dels següents:

ACORDS

- 1.- Traslladar al Govern de la Nació el suport institucional per la decisió política d'afrontar un repte tan important com la protecció de les persones dependents, que transformarà en drets una reivindicació històrica de les persones que es troben en aquesta situació i de les seves famílies.
- 2.- Sol·licitar al Govern Central que desenvolupi el dret de les persones que no poden valer-se per si mateixes a ser ateses per l'Estat.
- 3.- Sol·licitar que la futura Llei de Promoció de l'Autonomia Personal i Atenció a la Dependència garanteixi un catàleg de prestacions i serveis comuns per a tota la ciutadania en condicions d'igualtat.

4. Que es reconegui el paper dels ajuntaments en l'atenció a les dependències i l'esforç per mantenir aquests programes malgrat l'insuficient finançament dels mateixos.

Com administració més propera a la ciutadania cal dotar-la de majors instruments financers i de serveis per tal de donar Resposta a les necessitats actuals i futures de les polítiques del benestar.

5.- Exigir la participació de les entitats municipals la posta en marxa en la concreció de la llei, impulsant la aplicació de la futura llei.

6.- Impulsar la coordinació i cooperació entre totes les administracions públiques, cadascuna en el marc de les seves competències, garantint la participació dels governs locals en el Consell Territorial del Sistema Nacional de Dependència.

7.- Donar coneixement d'aquests acords al conjunt de la ciutadania i als mitjans de comunicació locals.”

Acabada la lectura de la declaració, va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, la qual va manifestar que el grup municipal del PSC havia formulat esmenes, però més aviat semblava que l'esforç que es feia no servia per res, ja que si s'havia consensuat el text de la declaració política, el lògic era que el Sr. Heredia hagués llegit aquesta declaració, que era precisament sobre la qual s'havia de pronunciar el ple, demanant-li que exposés una raó per la qual el Sr. Heredia havia procedit a llegir la declaració inicialment presentada per IC-EV i no la que havia estat objecte de consens.

Va respondre el Sr. Heredia, indicant que ell no havia consensuat res amb la Sra. Jardí, ja que les esmenes presentada pel PSC li havien estat enviades el dimarts, després de la comissió informativa, afegint que s'havia limitat a acceptar-les, i que a més, eren les mateixes que les formulades per ERC.

Va prendre la paraula el Sr. Alcalde, insistint en el fet que després de la negociació d'una declaració política, el més normal era que en el ple es llegís el text consensuat. Tanmateix, atès que el ple no era el lloc més adequat per discutir sobre el procediment, el Sr. Alcalde va proposar que aquesta qüestió es discutís en una Junta de Portaveus, per tal d'aclarir el procediment a seguir.

De nou va fer ús de la paraula la Sra. Bruguers Jardí, manifestant que en la part dels acords, havien tret el concepte nació i havien introduït el concepte estat, ja que el concepte de nació, segons quina fos la perspectiva des de la qual es llegís, podia ser ambigu; i en segon lloc, s'havia afegit un punt quart, mitjançant el qual s'instava al Govern de la Generalitat i al Parlament de Catalunya el desenvolupament de la Llei de serveis socials com a instrument propi per a l'exercici de la competència en matèria d'atenció social i a preveure els mecanismes necessaris de coordinació amb l'Administració central per al correcte desplegament de les polítiques de dependència. En definitiva, la Sra. Jardí va dir que, bàsicament, volia expressar que els socialistes estaven veritablement d'acord amb el desplegament de la Llei de serveis socials, ja que, justament, en el nucli dur del seu ideari polític, i havia aquesta pota de l'estat del benestar que eren els serveis socials, i a més, amb caràcter universal. Finalment, la Sra. Jardí va manifestar que, a més, els ajuntaments socialistes havien una molt bona tasca al recolzar l'atenció a les persones amb dificultats, i amb problemes de dependència.

De la seva banda, la Sra. Emma Blanco va dir que, abans de res, potser calia una mica de calma en el ple, i una mica també de memòria històrica, ja que a l'hora de defensar una determinada declaració, s'havia passat per diferents fases. Certament, en algun moment s'havia presentat el text i després es defensaven les esmenes, o al revés. En qualsevol cas, la Sra. Blanco va dir que les esmenes presentades per EUiA es centraven fonamentalment en l'exposició de motius, ja que pensaven que calia fer una reflexió entorn de la dependència, i una reflexió també en relació als nivells en que es trobava la dependència, i el perquè es trobava d'aquesta manera. En aquest sentit doncs, l'esmena presentada per EUiA deia textualment

“El treball reproductiu i de cura de les persones ha estat sempre relegat a un segon terme i invisibilitzat a l'hora de quantificar els costos reals del propi treball i el benefici sobre les persones. En la situació actual, on les persones accedeixen al mercat laboral remunerat, per voluntat i/o necessitat, on els horaris de vida i treball, fan incompatible la conciliació laboral i familiar, i on encara el treball en l'àmbit públic es concebut com antagònic amb el treball realitzat a l'espai domèstic, sumat a les poques ajudes que el propi Estat havia destinat a les persones dependents, fa que la situació s'hagi agreujat amb unes dobles carregues per a les famílies.”

Per altra banda, la Sra. Blanco va dir que, més endavant, quan en la declaració inicial es deia que “El 83% dels cuidadors son dones, amb una edat mitja de 52 anys. Les tres quartes parts de les persones cuidadores no desenvolupen activitat laboral alguna”, EUiA havia incorporat “activitat laboral *remunerada*”, ja que el fet de que no fos remunerada no volia dir que nos fos efectivament un treball, afegint al mateix temps que pel seu grup es pensava que era molt necessari indicar que en molts d'aquests casos les tasques les feien dones immigrants, i de vegades, sense cap mena de garantia laboral, amb el resultat de que es negaven els seus drets com a treballadores. Per altra part, quan a l'exposició de motius es feia la reflexió de que “la situació s'havia vist agreujada amb el procés accelerat d'envelliment de la nostra població que està donant una dimensió nova al problema al coincidir amb canvis profunds en l'estructura social de la família i de la població cuidadora”, la Sra. Blanco va dir que pel seu grup calia esmentar que també s'havia agreujat per la pròpia estructura del mercat laboral, la qual cosa venia a més a donar tot el sentit a la primera reflexió que es feia des de EUiA, ja que la irrupció en massa de dones al mercat laboral remunerat feia que també aquesta situació de necessitat es fes més evident.

D'altra banda, va fer ús de la paraula el Sr. Marcel·lí Reyes, el qual va manifestar molt breument que les esmenes introduïdes a l'apartat 1, que en lloc de referir-se al “Govern de la Nació”, calia fer referència al Govern de l'Estat; així mateix, que les esmenes introduïdes a l'apartat 2, feien referència al fet de que el Govern de la Generalitat havia de fer també la seva pròpia Llei de serveis socials i els reglaments de desplegament; mentre que les altres esmenes eren més aviat de tipus lingüístic.

Finalment el Sr. Josep Llobet va dir que, evidentment, el PPC compartia el fons de la proposta, i més quan el seu grup havia votat a favor de la Llei de dependència en el Congrés dels Diputats, però com que s'instava repetidament a l'Estat i a la Generalitat a fer determinades activitats en relació al desplegament de la llei, la seva posició seria la de l'abstenció.

En darrer terme va prendre novament la paraula el Sr. Heredia, el qual va dir que el procediment pel que feia al tema de les declaracions, llevat que el Secretari tingués alguna cosa a dir al respecte, el lògic era que es podés fer de les dues formes, és a dir, o bé llegir primer la

declaració presentada inicialment, o bé llegir la declaració consensuada, indicant en aquest sentit que ningú tenia dret a cridar-li l'atenció quan el cert era que estàvem davant d'una qüestió purament procedimental i que a més, era del tot coherent que el grup que havia presentat la declaració tingués la possibilitat de llegir-la tal qual l'havia presentat, sense perjudici de que cada grup que presentés esmenes tingués la possibilitat de defensar-les, la qual cosa comportava a més que així, la ciutadania sabia que era el que presentava cada grup. En segon lloc, el Sr. Heredia va insistir en el fet que no havia arribat a cap consens amb la Sra. Bruguers Jardí, i en tot cas, que les esmenes presentades pel PSC no havien estat consensuades amb el grup d'IC-EV.

Immediatament va fer ús de la paraula el Sr. Alcalde, el qual va manifestar al Sr. Heredia que les qüestions de procediment no s'havien de tractar en el ple, i que en tot cas, s'havia acordat que es tractaria la qüestió en una Junta de Portaveus.

En darrer terme, va intervenir el Sr. Josep Mª Dalmau, el qual va indicar que con tothom ja sabia, la qüestió de les persones era una qüestió essencial pel grup municipal de CiU, però per molt que el seu grup estès a favor de l'esperit de la declaració, no la podien votar afirmativament, atès que també, sense ganes ni cap ànim d'obrir una discussió o un nou debat en aquest ple, era prou coneguda la posició de CiU envers de la llei a propòsit del tema competencial, raó per la qual la seva posició seria la de l'abstenció.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dona per acabada la sessió essent les vint hores, quaranta minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa